

LA TOPONIMIA : Qu'ei aquò ?

La toponimia qu'ei ua sciéncia dab la mira d'estudiar l'origina deus noms de lòcs d'un país e de n'explicar lo sens. La micro-toponimia estudia lo nom deus lòcs-dits (bordalats, bòrdas, camins...)

La patronimia, que se ditz tanben antropónimia, qu'estudia lo nom de las personas. Antropónimia e toponimia son fòrça ligadas pr'amor sovent qu'an hargat un nom de lòc en partir d'un nom de familia, e vice-versa.

Que cau notar que daubuns noms de lòcs son pas aisits a descriptar, e sovent nos divèrem contentar d'eméter ua ipotesi d'interpretacion en aténder d'avir enfin ua explicacion definitiva.

Remarcas preliminaras

Los noms de lòcs deu nòste parçan qu'estón formats dens las prumèras lengas coneishudas e parladas en païs d'Oc (ligur, ibèr, cèltia o gallés e sustot lo latin), d'autas venguen de mots germanics importats a mesura de las invasions successivas, d'autas neishón a l'època romana, deu sègle Vau au sègle Xau.

Aqueths mots se tornèn trobar en occitan, que los prumèrs escripts ne datan deu sègle Xau. Qu'ei a'n aqueste periòde que se multipliquèn las formacions occitanas que son las mes numerosas e tanben las mes coneigudas.

Lo francés qu'ei ua lenga que penetra Occitania sonque recentament. E donc, que i a sonca un centenat d'annadas que se harguèn los noms de lòcs en francés (Ex : Bellevue, Jolimont).

Los noms occitans son enquèra majoritaris per tots los païs d'Òc. Que hè donc necèra, ende tot estudi toponimic d'un terridor, ua coneishéncia minimau de l'evolucion de la sua istòria e de la sua lenga.

La toponimia ei un utís preciós que nos aufreich ua pièla de rensenhaments sus la natura deu sòu, lo relhèu, la fauna, la flòra, l'exposicion deus terrenhs, las culturas, las manifestacions de l'activitat umana, l'evolucion deus paisatges, l'economia, l'istòria...

Quauquas arrasics o exemplars caracters :

Las mes ancianas arrasics toponimicas son ça'mpar las qui descriven lo paisatge :

1. Arrasics pre-indo-europèas :

- ▶ l'aiga : arrasics que significan "aiga", "arriu"... qu'an nomenat fòrças arrius deus nòstes parçans - Tarn : arrasic **TAR** + sufice **-NO...**

Lo sufice **-ONA** = "arriu" que se tròba dens Garona, se torna trobar dens la Drona (Dordonha) e la Droma.

Autas arrasics ende designar l'aiga : **SOR / AS / DUR - DOUR** (Ador) / **AR** (Arrats).

QUESTIONS

Que semblan mesieu de descriver los noms de lòcs los mes ancians ? Balha quauques exemples d'arrasics.

E coneishes 1 o 2 exemplars de toponimes (noms de lòcs) que venguen d'arrasics d'origina indo-europèa ? D'origina latina ?

E saberés tornar trobar la significacion deus noms que seguishen : solan / casso / bòrda / arriu / teulèra ?

E podèm balhar facilament l'origina e la significacion de tots los noms de lòcs ?

LEXIC

Sufixe : un afixe qu'ei un element brac que s'ajusta en un radicau ende formar un mot. D'un costat se tròba lo prefixe, que se plaça avant lo radicau, e de l'autre lo sufice, que se plaça après lo radicau. Ex. : in-flam-able, mau-contenta-ment, a-beura-der, etc...

Fauna e flòra : la biodiversitat correspon a l'ensemble de la diversitat deu monde viu. Que compren la fauna e la flòra, qu'ei a diser la totalitat de las fòrmas que prènguen los èstes vius (bestias, vegetaus, micro-organismes) au bèth miei deus environaments d'on vivén e se multiplican...

Plurilingüisme (o tanben multilingüisme) : lo mot descriu lo hèit qu'ua persona o ua comunitat sia multilingüa, qu'ei a diser que sia capabla de s'exprimir en mantuas lengas...

FRISA CRONOLOGICA

5 000 ans av J.C arrasics indo-europèas	Antiquitat noms latins	Sègles IV^{au} a V^{au} Invasions germanicas	A comptar deu sègle X^{au} noms occitans
---	----------------------------------	--	--

Gèrs Gasconha

Lanas

